

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 25/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej WEBBER LEGAL, s. r. o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Anton Pavúk, proti postupu Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Csr 1/2021 (v časti rozhodovania o určení výšky náhrady trov konania) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 7. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 Csr 1/2021 v časti rozhodovania o určení výšky náhrady trov konania (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“). V napadnutom konaní navrhuje okresnému súdu prikázať konať bez zbytočných prietáhov. Zároveň sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 250 eur a náhrady trov konania spojených s podaním ústavnej sťažnosti.

2. V konaní vo veci samej mala sťažovateľka procesné postavenie žalobkyne proti žalovanej obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaná“), v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku; vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom okresného súdu č. k. 20 Csr 1/2021-101 z 28. januára 2022 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“), a to tak, že okresný súd zrušil predmetný rozhodcovský rozsudok a sťažovateľke priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. K priebehu napadnutého konania sťažovateľka uviedla, že po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku okresného súdu (právoplatnosť nadobudol 22. februára 2022, pozn.) okresnému súdu 1. marca 2022 odoslala vyčíslenie trov konania. Do dňa podania ústavnej sťažnosti (teda ani po uplynutí 9 mesiacov od zaslania vyčíslenia trov konania, pozn.) jej však nebolo doručené žiadne rozhodnutie o priznanej výške náhrady trov konania.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka namieta nečinnosť okresného súdu pri rozhodovaní o určení výšky náhrady trov konania. Argumentuje tým, že od vydania rozsudku okresného súdu, resp. od nadobudnutia jeho právoplatnosti do dňa podania ústavnej sťažnosti už uplynulo viac ako 9 mesiacov bez toho, aby bolo vydané a jej doručené rozhodnutie o priznanej výške náhrady trov konania. Poukazuje na to, že ide o mimoriadne jednoduchú vec a podľa sťažovateľky tak ide o nedôvodné prieťahy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní okresného súdu (v ktorom okresný súd rozhodoval o určení výšky náhrady trov konania, pozn.).

6. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, pozn.) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľky. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (I. ÚS 265/2022).

7. Základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právu na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru poskytuje ústavný súd ochranu len vtedy, ak bola ústavná sťažnosť ústavnému súdu predložená v čase, keď porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva postupom všeobecného súdu, ústavný súd ju odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takej ústavnej sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. III. ÚS 367/2021). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

8. Na základe overovania aktuálneho stavu ústavnou sťažnosťou napadnutého konania bolo dopytom ústavného súdu v kancelárii 20 Csr okresného súdu zistené, že okresný súd už rozhodol

o výške sťažovateľke priznanej náhrady trov konania, a to uznesením č. k. 20 Csr 1/2021-134 z 15. novembra 2022 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“). Zároveň bolo zistené, že predmetné uznesenie bolo sťažovateľke (resp. jej právnomu zástupcovi, pozn.) okresným súdom odoslané ešte 21. novembra 2022. Pretože predmetná zásielka nebola právnym zástupcom v odbernej lehote prevzatá, uplatnila sa fikcia doručenia a uznesenie okresného súdu tak nadobudlo právoplatnosť 7. decembra 2022 (teda v deň doručenia ústavnej sťažnosti, pozn.).

9. S poukazom na už uvedené ústavný súd dodáva, že sťažovateľka (zastúpená advokátom, pozn.) teda už v čase spísania a podania tejto ústavnej sťažnosti mohla mať vedomosť o tom, že okresný súd už vydal rozhodnutie o vyčíslení sťažovateľke priznaných trov konania. Vzhľadom na to, že predmetné uznesenie navyše už aj nadobudlo právoplatnosť, a to v deň doručenia ústavnej sťažnosti ústavnému súdu, okresný súd už tak v čase podania ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nemohol svojím postupom a konaním zasiahnuť do sťažovateľkou označených práv podľa ústavy a dohovoru.

10. Pretože sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní ústavnou sťažnosťou doručenou jednak po vydaní uznesenia okresného súdu a zároveň v deň nadobudnutia jeho právoplatnosti, k porušovaniu práva na prejednanie veci bez prietáhov postupom okresného súdu tak už nemohlo dochádzať.

11. Vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

12. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol, bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v jej petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 19. januára 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu